

Formanden: Endelig beder jeg endnu Tinget ſtemme over, at Forſlaget faſtholdes ſom endeligt Lovforſlag for Landſtingets Vedkommende.

Bed den derpaa foretagne Afſtemning blev

Lovforſlaget (ſe Tillæg C.) vedtaget med 31 Stemmer mod 8.

Den ſidſte Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Fællesudvalgets Indſtillinger angaaende Forſlag til Lov om Statsbanedriftens Ordning.

(Eneſte Behandling i Landſtinget findes i Tidenden Sp. 1860—61; Fællesudvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1929 fg.)

Formanden: Jeg bemærker blot, at der findes et Par Trykfejl i den omdelte Indſtilling. I den Del deraf, der vedkommer Landſtinget, findes to, den ene i Uenbringen til § 6, hvor et Ord er faldet ud, idet der ſtaar: „... anſættes 185 Kontor- aſſiſtenter o. ſ. v. ... 15 Kontorbude, ſamt det fornødne Personale...“, medens der ſkulde ſtaa: „... ſamt antages det fornødne Personale...“. Den anden Trykfejl findes i Ændringen til § 19, der nævnes der: „... Pakmeſter eller Skibsfører...“, det ſkal være: „... Pakmeſter eller Skibsfyrbøder...“. Diſſe Fejl rettes herved.

Fællesudvalgets Indſtilling ſattes under Forhandling.

Ordføreren (Breinholt): Som den af Fællesudvalget om „Forſlag til Lov om Statsbanedriftens Ordning“ valgte Ordfører i Landſtinget har jeg her i Modſætning til den Sag, vi nys tilendebragte, det ulige behageligere Hverv at kunne meddele det høje Ting, at det er lykkedes i Fællesudvalget at opnaa fuldſtændig Enighed paa ethvert Punkt om alle de Uoverensſtemmelſer, ſom tidligere herſkede mellem de to Ting om Affattelſen af Lovforſlaget, ſaaledes ſom det ogsaa vil ſes af Betænkningen, hvor Indſtillingen, ſom Fællesudvalget gør, er ganſke enſtemmig. Jeg vil ſelvſtylgelig tilraade det høje Ting at vedtage lige ſaa enſtemmig denne Indſtilling, ſom Fællesud-

valget har ſtillet den, idet jeg haaber, at derved vil i Virkeligheden være tilvejebragt en tilfredsſtillende Ordning af denne ſtore og vigtige Sag. Naar jeg ſiger en tilfredsſtillende Ordning, vilde jeg gerne tilføje — og jeg tror at kunne gøre det — en for alle Parter tilfredsſtillende Ordning.

Det ligger jo imidlertid i Sagens Natur, at ved en Ordning, ſom omfatter adſkillige Tuſinders Lønning- og Penſionsforhold, er der altid et Mulighed for, at en enkelt af diſſe mange, paa Grund af ganſke ſærlige Forhold kunde tro at finde ſig ubilligt behandlet. Skulde noget ſaadant undtagelſesviſt virkelig viſe ſig at være Tilfældet, da nærer jeg ingen Tvivl om, at ſaadant, naar det gælder, vil kunne rettes paa de aarlige Finantſlove ved en eller anden lille Bevilling.

Jeg tror ikke, det er uønkligt overhovedet, at jeg gaar meget ind i Enkelthederne i denne Sag, eller det er maatte uønkligt, at jeg ſlet ikke gaar ind i Enkelthederne deri. Der er dog et eneſte Punkt, ſom jeg finder mig forpligtet til nærmere at berøre. Da nemlig det i Fællesudvalget nedſatte Underudvalg fremsatte ſit Forſlag til en Overenskomſt i ſelve Udvalgets Plenum, var der kun et Punkt, hvorom der hlydede ſig nogen Frygt og nogen Betænkning. Det er de ſidſte Par Vinter, ſom findes i Ændringsforſlaget til § 6, netop der, hvor den Trykfejl findes, ſom blev omtalt af den højtærede Formand. Det lyder ſaaledes: Der antages „det fornødne Personale til Veſørgelſe af Skriver- og Ekſtraarbejde“. Der frygtede man fra en enkelt Side for, at det kunde opfattes ſaaledes, ſom at dermed var tillige Antallet paa dette Personale for beſtændig faſtſtaaet. Man beroligede ganſke viſt vedkommende med at ſige, at det kunde ikke være Henſigten; thi for at den efterfølgende § 7 ſkulde kunne ſaa Indflydelse herpaa, maatte dog Tallet været nævnt, hvad imidlertid ikke er Tilfældet. Jeg fremhæver dette her, navnlig for at give den højtærede Indenrigsminiſter Lejlighed til at ſanktionere denne min Udtalelſe, hvorved jeg tror, at enhver, der nærer en ſaadan Frygt, ſom jeg her omtalte, vil føle ſig fuldſtændig beroliget.

At der i en Sag, hvor Meningerne i de to Ting have været ſaa delte, og have ſtaaet — jeg kan gerne ſige — ſaa stærkt imod hinanden i Begyndelſen, er opnaaet et ſaa ſmukt Reſultat af Enighed ſom i dette Tilfælde, det har naturligviſt krævet Indvømmelſer fra alle Sider, fra den højtærede Indenrigsminiſters, fra Folketingets og Landſtingets. Fra hvilken Side Indrøm-